

Solidaritat amb els canals privats

La Sexta apareix en totes les travesses de fusions entre canals privats, amb Antena 3 o amb Cuatro. Amb la quarta cadena, Tele 5, està en guerra.

Emulant Sarkozy, l'executiu espanyol suprimirà la publicitat a RTVE esperant que el mercat privat arreplegui el pastís llençat, i ja ha fet un decret llei que autoritza la fusió de les privades. Gestos amb què Zapatero cerca la conformitat del sector amb la futura Llei de la Comunicació Audiovisual.

Concessions de llicències de TDT en ocasions no massa ortodoxes, autoritzacions per a fusions per reial decret i, ara, la supressió de la publicitat a RTVE, que hauria d'anar a parar a uns canals privats assedegats d'ingressos després que en poc més d'un any la facturació per publicitat els

hagi caigut un 40%. L'executiu de Zapatero està disposat a fer els gestos que convinguin per tal que un dels lobbys més influents, sinó el que més, no posi traves a un dels projectes que els socialistes espanyols arrosseguen des del 2004, i que es considera una de les lleis estrella de la legislatura: la Llei general

de la Comunicació Audiovisual. Antena 3, Tele 5, La Sexta i Cuatro estan en guerra d'audiències i en guerra ideològica més o menys matisada. Però a tots els uneix la consciència que són massa forts com per permetre que al PSOE li surti de franc apuntar-se a la llista de mèrits una llei que regula el seu sector.

Començar la casa pel terrat. És en aquest context que s'han d'interpretar les maniobres de Madrid en els darrers mesos en matèria de legislació audiovisual. El març passat es va aprovar el reial decret de mesures urgents al sector de les comunicacions, que autoritza les fusions de cadenes privades nacionals sempre que la seva audiència resultant no superi el 27%. Així, la normativa de fusions no va haver de passar el tràmit

parlamentari i va servir per aconseguir el sector. Ja hi ha moviments, però cap d'ells clar. Les travesses apunten a una fusió de Cuatro i La Sexta, que en aquests moments encara s'està negociant. Cuatro té una quota mitjana del 8,9% i La Sexta del 7%.

Si aquest reial decret és només un apuntament de la casa audiovisual per sortir al pas, la Llei de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola està molt més ben travada. Però les urgències per aprovar-la són les mateixes. Tantes, que s'aprovarà abans que la mateixa llei de l'audiovisual. Per què tantes presses, fins al punt de convocar un ple extraordinari al Congrés espanyol dimecres passat perquè al setembre pugui ser ja una realitat? Possiblement, perquè amb la llei del finançament de RTVE els operadors privats esperen sanejar mínimament els seus números publicitaris. El raonament de l'executiu espanyol és senzill: el tros de pastís que deixi TVE anirà a parar, almenys en part, a les privades. El 2008, l'ens públic va facturar 500 milions d'euros per aquest concepte.

Alternatives a la fi dels anuncis.

El grup parlamentari d'ERC-IU-ICV a Madrid va presentar una esmena a la totalitat amb l'argument que el pla de supressió de la publicitat "és un principi proteccionista: apartar un competidor encomanant-li una missió de servei públic pagada per l'estat per deixar lliure el mercat a la iniciativa privada". En l'argumentari de republicans i ecosocialistes es denuncia que s'ha optat per "una divisió dogmàtica i radical que identifica la televisió pública amb servei públic i la televisió privada amb el mercat". I aquí rau la clau dels interessos del govern espanyol per aprovar ràpidament aquesta llei: "si la televisió pública s'exclou de la competència amb les privades, aquestes es poden repartir el seu pastís publicitari".

De fet, en el projecte de llei de l'executiu espanyol s'argumenta de forma directa que la desaparició de la publicitat a RTVE afavorirà les privades i compensarà la davallada publicitària patida en els darrers temps. Però en un context de crisi és difícil assegurar el transvasament directe d'ingressos per anuncis de RTVE a les cadenes privades.

El Congrés aprovarà la llei de finançament de RTVE, que eliminarà la publicitat de l'ens públic, emulant la política de Sarkozy. La llei s'aprovarà abans que la llei de la comunicació audiovisual.

Guerra de privades. L'executiu espanyol mira de posar pau en el sector privat, després que la concessió de la llicència de TDT a Cuatro (GrupPrisa) i La Sexta (Grupo Audiovisual de Medios de Producción, liderat per Jaume Roures), considerades molt properes a l'espectre ideològic del PSOE, després dels recels dels operadors tradicionals, Antena 3 (el grup Planeta és l'accionista de referència) i Tele 5, en mans del grup Mediaset i de Free-Float. Però el panorama actual en el sector privat és lluny de la calma que pretén Zapatero per aprovar la Llei general de la Comunicació Audiovisual. Els uns i els altres, nerviosos per la caiguda de la inversió publicitària i per la proximitat de l'apagada analògica el 3 d'abril del 2010, comencen a adonar-se que potser necessitaran companyia.

Públicament, les quatre cadenes defensen la seva solvència. El vicepresident del Grup Antena 3, Maurizio Carlotti, no va dubtar a assegurar en una taula rodona que "la competència en el mercat televisiu pot ser excessiva, i aleshores es converteix en un destructor de mercats. Sense Cuatro i La Sexta hauríem defensat els nostres nivells de rendibilitat". Per a Antena 3 sobren competidors, per això va intentar tots els contactes amb La Sexta per mirar d'absorbir-la, però sembla que de moment no se'n surt. La televisió de Jaume Roures mira cap a Cuatro.

Des de La Sexta es té prou clara l'estratègia empresarial que cal seguir en un context de crisi: "o arribes a acords d'exploració, que no necessàriament han de ser fusions, o et quedes fora", va respondre el conseller delegat de la cadena, José Miguel Contreras.

Publicitat a TV3, Canal 9 i IB3? A

les privades però, les uneix la voluntat d'esgarrapar també la publicitat de les televisions públiques no estatals. Així, des de la patronal de les televisions comercials, es fa una crida a l'executiu espanyol perquè els principis de la llei de finançament de RTVE també s'imposin a la resta de canals públics. Des de Catalunya, el president del consell de govern de la CCMA, Albert Sàez, adverteix que "la desaparició de la publicitat faria inviàbles els mitjans públics catalans". Els responsables d'IB3 i Canal 9 no s'han pronunciat sobre la possibilitat de suprimir els anuncis de la seva programació.

En qualsevol cas, a Zapatero sembla que li preocupa més aconseguir el consens del lobby privat per a la Llei de l'audiovisual que no pas el futur de RTVE com a servei públic. Mentre el sector privat tingui aliment, publicitat, no posarà el nas en altres assumptes. O almenys això sembla que pensa quan signa reials decrets amb urgència.

Gemma Aguilera